

Adevărul în cazul îmbolnăvirii lui Eminescu, triumfă!

Analogii, similitudini cu tratamentul aplicat altor fii ai Neamului Românesc din a doua jumătate a secolului XX

Se poate dovedi că Eminescu a fost scos din viața socială prin tratamentul medicamentos abuziv, administrat cu premeditare?! Da, prim mărturiile celor care au fost supuși unui tratament similar. Compromiși în fața colegilor de serviciu, în fața familiei, rudeniilor, cunoscuților. Persoanele supuse unui astfel de tratament, deși printre noi, sănătoase, au evitat, sau evită să facă mărturiile necesare, poate de teama de a nu reactiva convingerile celor care i-au crezut nebuni. Și-i mai cred. Cu același efect de a fi scoși și azi din viața socială. Alții au rămas cu dezechilibrări pe planul sănătății, pentru tot restul vieții lor. În Arhivele securității, acum la CNSAS, se găsesc datele necesare pentru cercetări, analogii, similitudini cu situația lui Eminescu.

Cazul pe care îl prezint nu se poate compara ca intensitate și dramatism, nici cu a lui Mihai Eminescu și nici cu a celor internați și reinternați, dar, prin acest caz, sperăm să se deschidă un nou domeniu de cercetare, prin analogie cu îmbolnăvirea lui Eminescu. După răpire, Eminescu a fost supus unui tratament medicamentos, cu țintă clară-dezechilibrarea sănătății.

Semantarul acestei comunicări este autorul romanului **Coșmarul**, confiscat, prin proces penal, 1971-1973 (Vezi **Sus fruntea nație română!**, din **Noi Dacii** nr. 27-28, 2009 (www.noidacii.ro). A fost internat de către Ministerul de interne-Consiliul Securității Statului, la un spital de psihiatrie. Dosar fond penal, 28.IX.1971, p.80-82-Spitalul D. Gh. Marinescu, secția Bălăceanca. Către Consiliul Securității Statului. Raport de expertiză psihiatrică. În acest scop comisia a examinat pe numitul COPIL GAVRIL, dosarul medical al acestuia, precum și următoarele date care urmează a fi interpretate: propagandă împotriva orânduirii socialiste. Diagnosticul numitului: "Fără tulburări psihice clinic manifeste". CONCUZII: "Are discernământ păstrat". Deci s-a confirmat că eram sănătos. Dosar fond informativ, NOTĂ-extras nr. 142/29.02.1972: " Cu trei săptămâni în urmă a venit la Centrul de îndrumare a Creației populare jud. Ilfov, Copil Gavrilă, fost salariat al acestei instituții, a luat loc pe un scaun și după puțin timp a început să întrebe ce mai facem, pe unde mai mergem pe teren, ce mai fac foștii lui colegi, etc. Se observă la Copil că nu mai are un fir exact al ideilor, judecata nu-l mai ajută până la capăt, iar memoria îi este tot mai puțin clară. L-am întrebat unde lucrează, ce gânduri de viitor mai are, dacă îl mai preocupă literatura, la aceste întrebări Copil a încremenit pe loc și am chemat pe secretara Mariana spunându-i că lui Copil îi este rău."

Mi s-a ridicat supraveghierea la domiciliu pentru un timp limitat. Al compromiterii publice. Chipurile eram liber. Așa, câteva zile prin București, apoi, spre Ardeal, la tata, la locurile natale. Și așa, lumea din jur a aflat, că fiul lui Gavrilă a înnebunit. Tata și un unchi, la miez de noapte, în puține cuvinte, mi-au transmis, mare curaj, ce aveau să-mi transmită. Pentru ei eram un om perfect sănătos. Toți trei făceam parte din România frumoasă, de neînfrânt de nici o încercare a istoriei.

În urma unor minuțioase cercetări, prin analogie cu tratamentul aplicat lui Eminescu, în urma precizării tuturor legilor încălcate de factorii guvernamentali de atunci, propunem a se avea în vedere un nou pas de investigare, un proces cu caracter penal: **Mihai Eminescu 1883-1889**. E limpede că e vorba de răpire de persoană, de terorism de stat, de lipsire de libertate, de tortură, de aplicarea cu premeditare a unui tratament medicamentos dăunător, și toate acestea înafara legilor din acea vreme.

Cele ce urmează și cele de mai înainte, poate nu s-ar fi așternut pe hârtie niciodată, dacă abuzul săvârșit asupra lui Eminescu, în timpul viețuirii lui trupești printre noi, nu ar continua și azi, în timpul viețuirii lui spirituale. Cele ce urmează au legătură cu situația tragică a lui Eminescu, de persecutat politic. Primul mare deținut politic din istoria modernă a României. Eminescu nu a fost lăsat în pace, nici în 1889, când a început să publice iar, articole, în presa vremii. A fost din nou arestat și ...asasinat. Pentru Eminescu trebuie revendicate daune morale, acestea însemnând, înființarea de catedre Mihai Eminescu la toate colegiile pentru învățători și la toate facultățile de litere. Numai astfel poate statul român să repare marele prejudiciu adus lui Eminescu și totodată poporului român!

Suntem din oștirea națională de sub flamura sfântă a sufletului eminescian.

Sărut mâna Mihai Eminescu și binecuvântă poporul român.

Gheorghe-Gavrilă **Copil**